ընդ միմեանս. և յետոյ լռեցին ի բանէս և ոչ եկին։

Ժէ–իս Բուն Բարեկենդան. և օլօֆէն Տաճկաց ել։

Բշի օր (18 Փեբր.) կէս աւուրս երթայ վէզիրն ի Նեռս եւ ամենայն մեծամեծքն եւ ասէ թագաւորին թէ Նեղացայ յօլօֆէն, եւ մին օլօֆէն եւս ահա գայ. դրամ չկայ, ես ի՛նչ առնեմ։ Եւ թագաւորն առեալ զկնիքն եւ տայ ի ձեռս դեսպանի առ Տէլի Հուսէին փաշան՝ վէզիրութեան, եւ եդ զայմախամ զՉուռնազանն, որ էր զափուտան նախ. և եղև արտուսմ մեծ մեզ զի կիսկատար եղև բանն։

Եւ Գշի (19 Փեբր.) զտէֆտէրտարն փոխեցին եւ եդին ի տեղի Նորա զքէհեայ Մուրատ փաշային, որ ասի Ղարակեօզ։

Ուրբաթ օրս (22 Փեբր.)(*) ի խանութ նստեալ կայաք, ի կէս աւուրս տեսաք զի աղաղակ մեծ բարձաւ, զի արք որք յերթ և յեկ էին, նա՛ յայսմ ժամու ընթանային[1]) յայս կոյս և յայն կոյս, ոչ որպէս Իփշիրին եղև, այլ էանց զայն. բայց մեք ըստ չափոյ մեր ծրեսցուք։ Եւ ամենեքեան ի քաղաքս որչափ խանութպանք որ կային՝ աճապարելով զխանութս իւրեանց փակէին, զի ոչ գիտէին զելս իրացն։ Նոյնպէս եւ ի դող ելեալ մեր՝ փակեցաք զխանութս մեր շտապով եւ գնացեալ ի տուն՝ արգիլեցաք։ Եւ ապա զայս իմացեալ սակաւ, որ կէս աւուրս ի ճամիքն և ի մզկիթսն ոչ են արարեալ նամազ եւ ժողովեալ Բ ծառայք թագաւորին և այլ նուաստագոյնքն. զլուխ ծառայք յենկիչէրի եւ խսպահի էին եւ այլն թօփչի եւ ճէպէճի՝ գնացեալ ի յէթիմէյտանն, մի խորհուրդ եղեալ, դաշինս եւ ուխտ եդեալ առ միմեանս. նոյն-

1) ընդանային.

(*) Լուս. ossur զրէ. առաջի շաբաթու աւագ պահոցս։